

Dosarul nr. 2ra-239/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D. Sîrbu)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, Gr. Dașchevici, A. Panov)

ÎNCHEIERE

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Anna Gramma,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Nadejda Sulim împotriva Annei Gramma cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Anna Gramma și a fost menținută hotărârea din 21 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a ț ă:

La data de 17 mai 2018 Nadejda Sulim a depus cerere de chemare în judecată împotriva Annei Gramma cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în baza recipisei din 11 august 2017 i-a împrumutat Annei Gramma suma de 100000 de euro cu termenul de scadență 20 iunie 2017 și în baza recipisei din 20 aprilie 2017 i-a acordat cu titlu de împrumut suma de 50000 de lei cu termenul de scadență până la 20 iunie 2017.

A invocat reclamanta că la data scadență de restituire a împrumuturilor a solicitat de nenumărate ori pârâtei restituirea împrumutului, dar Anna Gramma se eschivează de la onorarea obligației asumate la semnarea recipiselor.

A susținut că Anna Gramma urmează să-i achite și o dobândă de întârziere, calculată conform prevederilor art. 619 din Codul civil, în mărime de 5% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 din Codul civil.

A menționat reclamanta că suma datorată conform recipiselor din 11 aprilie 2017 și din 20 aprilie 2017 este de 90 000 de euro și respectiv suma de 50000 de lei, iar termenul de întârziere începe a curge la data de 20 iunie 2017, prin urmare, pârata este ținută să achite o dobândă de întârziere conform recipisei din 11 aprilie 2017 în mărime de 9848,22 de euro și o dobândă de întârziere conform recipisei din 20 aprilie 2017 în mărime de 5471,23 de lei.

În drept, reclamanta Nadejda Sulim și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 512, 585, 619, 668, 867, 871 Codul civil.

A solicitat Nadejda Sulim, inclusiv prin cererea de concretizare a acțiunii, încasarea sumei datorate conform recipisei din 11 aprilie 2017 în mărime de 90000 de euro, încasarea datoriei conform recipisei din 20 aprilie 2017 în mărime de 50000 de lei, încasarea dobânzii de întârziere conform recipisei din 20 aprilie 2017 în mărime de 5471,23 de lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 21 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost admisă acțiunea depusă de Nadejda Sulim, a fost încasat de la Anna Gramma în beneficiul Nadejdei Sulim suma de 90000 de euro cu titlu de datorie și suma de 9848,22 de euro cu titlu de dobândă de întârziere, iar în total suma de 99848,22 de euro, convertiți în lei moldovenești, conform cursului oficial al BNM, la momentul executării hotărârii. A fost încasat de la Anna Gramma în beneficiul Nadejdei Sulim suma de 50000 de lei cu titlu de datorie, suma de 5471,23 de lei cu titlu de dobândă de întârziere și suma de 25000 de lei cu titlu de taxă de stat achitată la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, iar în total suma de 80471,23 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 01 aprilie 2019 și 19 aprilie 2019, Anna Gramma a depus cereri de apel nemotivate, iar la 24 iunie 2019 a depus apel motivat împotriva hotărârii din 21 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Prin decizia din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Anna Gramma și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea soluției date, instanța de apel a stabilit că, la data de 11 aprilie 2017, Anna Gramma a împrumutat de la Nadejda Sulim suma de 100 000 de euro, pe un termen de 2 luni, care urma a fi restituită până la 20 iunie 2017, circumstanță confirmată prin recipisa semnată de Anna Gramma la 11 aprilie 2017 (f.d. 84). Concomitent, a mai stabilit instanța de apel că, la data de 20 aprilie 2017, Anna Gramma a împrumutat de la Nadejda Sulim suma de 50 000 de lei, pe un termen de 2 luni, care urma a fi restituită până la 20 iunie 2017, circumstanță confirmată prin recipisa eliberată de Gramma Anna la 2 aprilie 2017 (f.d. 85).

Din materialul probator administrat la caz, instanța de apel a atestat că Nadejda Sulim și-a onorat obligațiile contractuale de acordare a împrumutului în sumă de 100 000 de euro și de 50 000 de lei Annei Gramma, fapt confirmat prin recipisele întocmite și eliberate de ultima.

A reținut Colegiul instanței de apel că, la data scadentă a contractelor de împrumut, Nadejda Sulim nu și-a onorat obligația de restituire a împrumuturilor acordate, situație ce a generat înaintarea la 06 martie 2018, a unei somații telegrafice, prin care, Sulim Nadejda a solicitat Annei Gramma restituirea împrumutului în termen de 10 zile (f. d. 18-181). La expirarea termenului acordat prin somația din 06 martie 2018, Gramma Anna nu și-a onorat obligația de restituire a împrumuturilor acordate. În cadrul judecării cauzei a stabilit instanța de apel că după intentarea prezentului proces, Anna Gramma și-a executat parțial obligația asumată prin contractul de împrumut din 11 aprilie 2017, în sensul că a restituit împrumutătorului suma de 10 000 euro.

Prin urmare, colegiul instanței de apel a conchis că reclamanta Sulim Nadejda a inițiat în instanță o acțiune cu privire la executarea silită a unor obligații contractuale, de încasare a sumei datorate conform recipiselor din 11 aprilie 2017 în mărime de 90 000 de euro și din 20 aprilie 2017 în mărime de 50 000 de lei, a

dobânzii de întârziere conform recipisei din 11 aprilie 2017 în mărime de 9 848,22 de euro, a dobânzii de întârziere conform recipisei din 20 aprilie 2017 în mărime de 5 471,23 de lei.

Totodată, instanța de apel a concluzionat că nu poate fi admis argumentul apelantei precum că prima instanță nu a atras în proces Liceul Teoretic „Evrice”, deoarece din materialele cauzei rezultă că asemenea demers nu a fost înaintat în instanța de fond. Mai mult, la foaia dosarului nr. 24, este recipisa care confirmă că, înțelegerea a avut loc între două persoane fizice, și anume Anna Gramma și Nadejda Sulim, respectiv Liceul Teoretic „Evrice” nu este parte a contractului de împrumut, și nu urma să fie atras în proces, după cum solicită apelanta. Solicitări ce țin de atragerea Liceului Teoretic „Evrice” n-au fost înaintate nici în formă de demersuri, cereri și nici în referință, solicitare ce putea fi înaintată în cadrul examinării cauzei în prima instanță.

Astfel, a concluzionat instanța de apel că soluția primei instanțe cu privire la admiterea acțiunii este întemeiată și legală.

La data de 18 decembrie 2019, Anna Gramma a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel sau prima instanță.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece este emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, precum și săvârșirea de către instanța de apel a altor încălcări, care au dus la soluționarea greșită a cauzei, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale.

A susținut că instanța de apel respingând apelul eronat a considerat că prima instanță a determinat corect raportul juridic litigios dedus judecării, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei au fost stabilite și elucidate pe deplin, iar probelor prezentate li s-a dat o apreciere completă și obiectivă sub toate aspectele.

La fel, a indicat că instanța de apel eronat a considerat că nu este relevantă atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu a Liceului Teoretic „Evrice” pe motiv că o astfel de solicitare nu a fost invocată în prima instanță și că recipisele administrate la dosar confirmă că înțelegerea a avut loc între două persoane fizice, iar Liceul Teoretic „Evrice” nu este parte a contractului de împrumut.

A susținut că, în realitate între părțile în proces niciodată nu a avut loc careva relații juridico-civile de împrumut a unei sume de bani.

Prin notificarea din 10 ianuarie 2020 Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat Nadejdei Sulim copia recursului și a înștiințat-o despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. La 13 ianuarie 2020 Nadejda Sulim a recepționat copia recursului depus de Anna Gramma, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 175).

La 29 ianuarie 2020 Nadejda Sulim a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, pe care le consideră întemeiate și legale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 26 septembrie 2019 și a fost comunicată prin poșta electronică a avocatului Ion

Timofeevici, reprezentant al Annei Gramma, la data de 05 noiembrie 2019 (f.d. 153).

În circumstanțele date, recursul declarat de Anna Gramma la data de 18 decembrie 2019, este depus în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Anna Gramma nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22

martie 2016), însă motivele recursului, invocare în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Anna Gramma ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Anna Gramma se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru